

۳) اسلامی در نظام رفع آن و جایگاه قانون و مبادله

قسمت پنجم

نقش شورای محترم نگهبان در حراست از قانون

ساقط و فاقد همه گونه ارزش حقوقی میباشد و این دو مسئولیت اساسی در محدوده قانون گذاری در عهده شورای نگهبان است. در عین اینکه خود نمایندگان باید دقت لازم را بعمل آورند و طبق قسمی که خورده‌اند، از حريم قانونی آن و اسلام دفاع نمایند. و قوانین مخالف قانون اساسی و شرع را تصویب ننمایند ولیکن در مواردی در اثر اختلاف در برداشتهای دینی و تشخیص ضرورتهای اجتماعی اختلاف نظر حاصل میشود. بعضیها آن را خلاف قانون اساسی میدانند و بعضیها برخلاف آنها آن را مخالف قانون اساسی نمیدانند زیرا که تفسیر حقوقی مختلفی دارند و همچنین در مواردی با توجه به بعضی از معابرها مفاد لایحه و یا طرحی را مخالف شرع نمیدانند و بعضی‌ها برخلاف آنها آن را مخالف میدانند برای اینکه این نوع اختلاف‌ها بصورت همیشگی و مستمر باقی نماند و درینجا جا مثله بریده شود و دقت بیشتری در تعابیر آنها با اصول قانون اساسی و احکام اسلامی بعمل آید و ضریب تعابیر مصوبات با قانون اساسی و احکام شریعت اسلام بالاتر روده مصوبات مجلس مجدداً باید درینجا جمع کوچکتری که از علمیت و آگاهی بیشتری نسبت با احکام اسلامی و حقوقی برخوردار ننمایند گردد و آن جمع کوچکتر در قانون اساسی از نظر فقهی و نظر دیگر که حقوقدان میباشد، تشکیل میگردد. وقتیکه شورای نگهبان آن مصوبه را مورده تأیید قرار داد و اعلام کرد که مقابله با احکام اسلامی نداده و مطابق قانون اساسی است، در این صورت دارای اعتبار قانونی بوده و بر هسگان لازم است از آن پیروی نمایند و هیچگسی حق ندارد با هر یهانه و توجیهی از آن تخلف نموده و طبق آن عمل ننمایند و هر کس تخلف نماید و از زیربار عمل بقانون فرار کند مستحق گفیر و مجازات خواهد بود. و از همین جا روش میشود که نقش شورای نگهبان در حراست از قانون احکام اسلامی چقدر بالا و تعیین کننده است و چون مهر درستی و قانونیت را شورای نگهبان میزند و در حقیقت چون مسئولیت حقوقی و مدنی و الهی آن‌ها در عهده شورای نگهبان است و بدون اعضاه آنان هیچ مصوبه‌ای حالت قانونیت را ندارد، نقش نهانی را شورای نگهبان ایفاء ننمایند و اگر آن دقت کافی بخراج ندهند و با تعمق کافی، اصول قانون اساسی و قواعد شریعت را مورده مطالعه قرار ندهند و با اتفاقهار نظر سلطنه مصوبه‌ای را را و یا مورده تأیید قرار ندهند و در انتجه موجب تقویت مصالحی در جامعه گردد و در عمل مشکلات و معضلات همین طور بصورت لاپسلح باقی بماند میدانید که چه بار سنگین مسئولیت الهی را باید بدنش بکشد و در پیشگاه الهی باید پاسخگو باشند مخصوصاً امروز که اسلام مدعی است که میتواند همه مشکلات جامعه را برطرف نموده و راه حل ارائه نمایند و داعیه رهبری دنیا اسلام بلکه دنیا بشیری را بطور عالی دارد و تنها الگویی که در ابعاد وسیع و گسترده سیاسی و اقتصادی و قانون گذاری وغیره تاکنون ارائه نموده است همانا نظام جمهوری اسلامی ایران میباشد. طبعاً اگر در این الگویی که در ابعاد وسیع و گسترده سیاسی و اقتصادی و قانون گذاری نمایند و اگر در این محدوده از جغرافیای عالم نتواند الگوی زیبا و موقفي ارائه زیادی از دست خواهد داد و لذا شورای محترم نگهبان با همه جایگاه رفع و بلالدی که دارند و بدون تردید بدون وجود و حضور آنان مجلس نمیتواند نقش قانون گذاری خویش را ایفاء نموده و قانونیت داشته باشد، دارای رسالت سنگینی و وظایف زیادی میباشد و نمیتواند در ایفاء آن رسالت سنگین و وظایف

الف: در چهارچوب قانون اساسی باشد و از اصول و چهارچوب قانون اساسی عدول نشده باشد.

ب: مقابله با شریعت مقدسه اسلامی نباشد.

در هر دو صورت اگر مقابله قانون اساسی باشد و مطابق با اصول و چهارچوب قانون اساسی نباشد و یا مقابله با احکام اسلامی باشد، قانون از اعتبار قانونی

از نظر انتساب بر موازین اسلام و قانون اساسی مورد بررسی قرار دهد چنانچه آن را مقابله بینند برای تجدید نظر به مجلس باز گردانند. در غیر این صورت مصوبه قابل اجراء است.

اصل نود و ششم. تشخیص عدم مغایرت با مصوبات مجلس شورای اسلامی با احکام اسلام با اکثریت فقهای شورای نگهبان و تشخیص عدم تعارض آنها با قانون اساسی بر عهده اکثریت همه اعضاء شورای نگهبان است.

بوضوح دیده میشود امام عظیم الشأن امت اسلام قدس سرہ و قانون اسلام با یک شیوه همسو همان درباره جایگاه و نقش شورای نگهبان سخن گفته اند و شرائطی که قانون اساسی برای فقهاء معین داشت و روی آگاهی فقهاء به مقتضیات زمان و مسائل روز تکیه نموده برای تأمین همان هدفی است که امام در وصیت نامه سیاسی الهی منذکر شده اند و بدون آن اصل فلسفه وجودی شورای نگهبان که پاسداری از احکام اسلام و قانون اساسی است قابل تحصیل نمیباشد و احکام اسلام تنها احکام اولیه نمیباشد و احکام ثانویه نیز جزو احکام اسلامی است و میاید مورد توجه و متنظر قرار گیرد و احکام اسلامی و فقه اسلامی که همانا فلسفه زندگی بشری است، بدون نظام و حکومت که با ولایت فقهی تحقق پذیر است، یقیناً قابل اجراء و پیاده شدن نبوده و اگر هم پیاده شود با اسلام ناب محمدی (ص) که در سایه رهبری آن شخیصت عظیم الهی متبلور میگشت و عیینت می یافت تفاوت زیادی خواهد داشت و اساساً اسلام اصول نبوی و علوی با ولایت و اعامت و حکومت صالحه و عادله قابل تحقق و خارجیت یافتن است در قانون گذاری مجلس شورای اسلامی و شورای نگهبان هر دو علاوه بر اینکه باید بعنوان اولیه و احکام اولیه اسلامی توجه نمایند و در صورت چنین دید و توجهی قانون گذاری عادل و جامع شرایط نیز توجه نمایند و در غیر اینصورت خدای تحوّله ممکن است چنین ذهنیت برای خیلیها بوجود آید...

مسئلران متأسف و فرهنگ نظام الهی ما این است که بکوشند و تمامی امکانات خودشان را روی هم بربرنده و از تپروهای متعهد و پیاساد و اهل ذوق و سلیمان و آشنا بزمانهای گوناگون و زیان غنی فارسی که توان دریافت و فهم مطالب بلند و بالای حضرت امام «قدس سرہ» را نیز داشته باشند، استفاده نموده و این وصیت نامه را بصورت کامل و دقیق بزمانهای زنده دنیا برگردانند. و در اختیار همه افرادی که از می عدالتیها و خیانتها و شایرابریها و برگیهای مدرن دنیا تکنولوژی ریچ می برنند و برخان ثرواتی آزادیها و گرامتها و شرافتها و ارزشها انسانی و دینی می روند و برای انقلاب و حرکتها دگرگونی سازشان راه و شیوه ای را می طلبند، بگذرانند و زمینه رجمت انسان به خویشتن خویش را فراهم سازند.

حضرت امام «قدس سرہ» در این زمینه اینطور من فرمایند:

«و آنچه لازم است نذکر دهم آن است که وصیت سیاسی الهی اینجانب اختصاص سلت عظیم الشأن ایران ندارد. بلکه توصیه به جمع ملل اسلامی و مظلومان جهان از هر ملت و مذهب میباشد. از خداوند عزوجل عازم ای خواهانم که لحظه ای ما و ملت ما را بخود و اگذار نکند و از عنایات غبی خود باین فرزندان اسلام و رزمند گان غیر لحظه ای دریغ نظر نمایند.»

گسترده از توجه به صالح جامعه و شرایط خاص زمانی و مکانی و موقعیت انقلاب اسلامی و الگوییون جمهوری اسلامی غفلت نمایند و تنها با الفاظ و عبارات و کلمات جمود نمایند و در همان محدوده اظهارنظر کنند در صورتی که فقه و احکام اسلامی برای تأثیر معاویت و مصالح جامعه و حل معضلات و مشکلات آنان است. در همینجا خوب و زیبا است ملاحظه کنیم که امام امت اسلام قدس سرہ در باره نقش و وظایف شورای محترم نگهبان در وصیت نامه خویش چه فرموده است:

«او از شورای نگهبان می خواهم، و توصیه من کنم، چه در نسل حاضر و چه در نسل های آینده که با کمال دقت و قدرت، وظایف اسلامی و ملی خود را ایفاء و نعت نایبر هیچ قدر تی واقع نشوند و از فواین مخالف با شرع مطهّر و قانون اساسی، بدون هیچ ملاحظه جلوگیری نمایند و با ملاحظه ضرورات کشود که گاهی با احکام ثانویه و گاهی به ولایت فقهی باید اجراء شود توجه نمایند.»

در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران چنین آمده است: **اصل نود و نهم**:
بنظریه پاسداری از احکام اسلام و قانون اساسی از نظر عدم مغایرت مصوبات مجلس شورای اسلامی با آنها، شرعاً نیام شورای نگهبان با ترکیب زیر تشكیل میشود: ۱- شش نهاد فقهای عادل و آگاه مقتضیات زمان و مسائل روز، انتخاب این عده با مقام معظم رهبری است.

۲- شش نظر حقوق دان، در رشته های مختلف حقوقی، از میان حقوقدانان مسلمانیکه بوسیله رئیس فوہ قضائیه به مجلس شورای اسلامی معرفی میشوند و با رای مجلس انتخاب میگردند.

اصل نود و سوم. مجلس شورای اسلامی بدون وجود شورای نگهبان انتخاب قانونی ندارد مگر در تصویب انتخاب نامه نمایندگان و انتخاب شش نظر حقوقدان اعضا شورای نگهبان.

اصل نود و چهارم. کلیه مصوبات مجلس شورای اسلامی باید شورای نگهبان فرستاده شود و شورای نگهبان موظف است آن را حد اکثر طرف ده روز از تاریخ وصول

به فقهاء از اصول انقلاب اسلامی است بلکه وصیت و توصیه از مقامی است الهی وبالآخر از افق نیک و مقدیم عالم طبیعت که در آن زمان و مکان و دیگر قیودیکه محدودیت آور است ملحوظ نبوده و محیط بر همه آنها می باشد و می تواند در همه زمانها و مکانها و با توجه به همه قویتها و زیانها و ترددها در تمامی انصار و قرون و با همه خصوصیات و ویژگیها دعوت و رسالت خویش را انجام دهد زیرا که بیام بیام الهی و پیامبر گونه میباشد و مخاطبین آن ایرانی و لیشانی و افغانی و امثال اینها نمی باشد بلکه تمام کسانی است که دارای روح لطیف و درک عمیق و دلی پر درد و رنج از خواست تلح و دردناک تاریخ و زورگوییها و ظلمها و حق کشیها قدران عالم بوده و بوضوح دروشنی میداند که تنها راه حل و پایان پیشیدن باین جنایتها بازگشت انسان بسوی خدا و حاکمیت عبودیت الهی و رهانی از قید و بند و افلال مادیت و اهواه و تمسیلات نفاسی میباشد و در این وصیت نامه سیاسی الهی هم دردها بخوبی و ریشه ای مورد تحلیل و بررسی قرار گرفته و هم راه حلها ارائه شده است و هر انسانی به توانست درک و معرفت خویش می تواند از آن حظی برده و توشه ای برای فرار از خویش بردارد و از آن شیوه برخورد با می باست باز این بین الطی را آموخته و با هوشیاری و توجه دقیق جلوگیریگرایی و فربیهای آنان را بگیرد و در مقابل نفوذ نامشروع آنان سی آهین و محکم بوجود آورد ولذا یکی از وظایف سنگین